

‘Een collectie is nooit helemaal af voor een show, maar het komt wel af genoeg’

Iris van Herpen (27)

Modeontwerpster. Vanaf 24 maart is in het Groninger Museum haar eerste grote solotentoonstelling te zien

Tijd van leven

Is uw werk tijdloos?

‘Nee, hoewel ik misschien onbewust de tijd aan-geef doordat ik reageer op hoe de mode van van-daag is en er op een tijdlozere manier mee omga. Echt tijdloos moet je ook niet willen zijn, het is juist mooi om aan te geven: dit is mijn reactie op vandaag. Bij mijn eerste officiële show in Parijs, vorig jaar, heb ik een overzicht getoond van de afgelopen vier jaar. Het is niet heel gewoon in de mode, en al helemaal niet in Parijs, om een oude collectie te showen. Maar de meeste mensen namen die collectie op als iets van nu en daar werd goed op gereageerd. Ik probeer stukken te maken waar je meermalen naar kunt kijken, ik wil er morgen net iets anders in ontdekken dan vandaag. Anders wordt het bijna fastfood.’

Heeft u een vaste werkindeling?

‘Voor een show maak ik nooit een planning, het is vooral lastig om in te schatten hoeveel tijd het handwerk kost. Een collectie is nooit helemaal af voor een show, maar het komt wel af genoeg – daar vertrouw ik inmiddels op. Wat niet wil zeggen dat ik geen stressmomenten ken; zo hebben we ooit vlak voor een show moeten verhuizen omdat het atelier overstromde met rioolwater. Toen is de collectie in drie weken gemaakt. Als het moet, dan lukt dat, ik denk van nature al gauw: het komt goed.’

Wat was uw beste tijd?

‘Op mijn zeventiende heb ik met een vriendin een half jaar door Australië gelift. We wisten nooit waar we ’s avonds terecht zouden komen en wie we zouden ontmoeten: zij stond aan de ene kant van de weg en ik aan de andere, en we stapten in bij de eerste auto die stopte. Zo kwamen we op plekken die we anders nooit gezien zouden hebben. Die niet-controle over alles heb ik als de ultieme vrijheid ervaren. Ik zou het zo weer doen, maar dan zou het een andere reis worden omdat we toen onze naïviteit mee hadden. Achteraf denk ik: we zijn best gevaarlijk bezig geweest. Maar omdat we ons daar niet van bewust waren, is er ook niets negatiefs op ons afgekomen.’

In wat voor tijd leven we?

‘Kunst krijgt een interdisciplinaire kant en door internet gaan mensen samenwerken. Je hebt elkaar nodig om in korte tijd iets te bereiken. Voor het 3D-printen werk ik samen met een architect; als ik dat zelf zou willen leren, ben ik drie jaar verder en heb ik nog geen collectie. Ik heb de behoefte om samen te werken en uit mijn eigen wereld te stappen. Als ik me alleen met de mode-wereld zou bezighouden, zou ik cirkeltjes lopen.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

